

Capitolul 1 Înțelegându-l pe vrăjmaș

M-am întâlnit cu primul demon în toamna anului 1980. Incidentul a început în jurul orei 2:00 a.m. Dormeam adânc, nederanjat de nimic, când am primit un telefon de la o tânără frenetică pe care nu o cunoscusem niciodată. Printre plânsete amidste și multe strigăte, femeia a spus: „Domnule pastor, nu mă cunoașteți, dar prietenul meu Rusty vorbește cu voci ciudate și spune că e posedat de demon!”

Se auzeau și alte strigate și niște plânsete zgomotoase în fundal. Ea a continuat: „Se poartă ca un nebun... Are un pistol și spune că se va împușca dacă nu îl eliberează cineva de demon!”

Primul meu gând a fost că acel tânăr avea o cădere nervoasă. Am sfătuit-o pe tânără să-l ducă la Urgențe, la spitalul din apropiere.

A vorbit puțin cu prietenul ei, apoi a spus: „A zis că nu vrea să meargă la spital, ci că trebuie să meargă la o biserică pentru ca un pastor să scoată demonul afară! *Ajutați-ne, vă rog!*”

După mai multe discuții, am acceptat să mă întâlnesc cu ei la biserică, dar am rugat-o să încerce să-i ia pistolul înainte să ajungă acolo. Apoi i-am sunat pe toți prezbiterii noștri și i-am rugat să ne întâlnim la biserică. Nu aveam de gând să mă confrunt singur cu așa ceva!

Absolvisem un seminar cunoscut pentru învățăturile sale biblice, dar nu aveam experiență în mod practic în domeniul supranatural. Cunoșteam relatările biblice în care Isus scosese draci, dar consideram demonii ca fiind ceva ce avusese loc „cu mult, mult timp în urmă”. Ideea de a vedea un demon „manifestându-se” și *auzindu-l* vorbind prin cineva era ceva cam greu de acceptat.

Când am ajuns la biserică, erau acolo: Rusty, prietena lui și „acel ceva”. În timp ce intram în clădire, Rusty a fost aruncat la pământ. A fost ca o scenă dintr-un film de groază. Rusty a început să strige obscenități, să vorbească cu voci guturale ciudate și să-și dea ochii peste cap.

Cu ajutorul prezbiterilor, am încercat să-mi amintesc cum

acționase Isus cu demonii în relatările din evangheliile. Mi-am amintit de o situație în care Isus l-a întrebat pe demon care îi este numele. Așa că l-am întrebat pe demon: „*Cum te numești?* ” ... și demonul a râs! Nu voia să-mi spună numele!

Eu și prezbiterii am făcut tot ce ne-a trecut prin cap. Ne-am certat cu demonul, i-am poruncit să iasă, am citit versete biblice și am cântat cântece. Nimic n-a avut efect. Demonul a continuat „să se dea în spectacol”, râzând și batjocorindu-ne, arătând clar că nu îi era teamă de noi.

După vreo patru ore, demonul s-a domolit și a încetat să se mai manifeste. Rusty tremura și era slăbit, dar părea foarte ușurat că se terminase. Toți ne-am întors acasă, felicitându-ne că demonul plecase în sfârșit... deși toți bănuiam că probabil încă era colo.

În următorii cincisprezece ani am avut mai multe astfel de întâlniri. În 1983 am fost botezat în Duhul Sfânt și am început să lucrez cu darurile spirituale. Asta a dus la o eficiență și mai mare în lucrarea de eliberare, dar aveam încă o perspectivă foarte negativă cu privire la a avea de-a face cu demoni.

Întâlnirile mele cu demonii urmau de obicei același tipar. Demonul se manifesta. Cineva suna pentru ajutor. Mergeam și scoteam demonul afară. Întâlnirile acestea erau, de obicei, lungi și neplăcute, în care persoana „demonizată” cădea la pământ, striga cu voci ciudate și de cele mai multe ori vomita. După eliberare, deseori vedeam schimbări temporare în persoana „eliberată”, dar majoritatea dintre aceste persoane reveneau la problemele lor anterioare.

Ca rezultat al unui mare număr de asemenea experiențe, am ajuns la niște concluzii cu privire la lucrarea de eliberare. Am concluzionat că demonii sunt *reali*, că oamenii au nevoie să fie eliberați... dar am privit slujirea de eliberare ca pe ceva *murdar, neplăcut și nu prea eficient*. Am comparat la un moment dat eliberarea cu curățarea podelei din baie după ce toaleta s-a înfundat și a dat pe dinafară. Nu e distractiv, dar cineva trebuie să o facă!

Totuși, în ultimii șapte ani, atitudinea mea față de eliberare s-a schimbat foarte mult. Dumnezeu a început să ne învețe cum acționează eliberarea! Am descoperit că eliberarea nu trebuie să fie mizerabilă!

Nu trebuie să dureze ore. Nu trebuie să-i lăsăm pe demoni să țipe, să vomite și să se dea în spectacol. (Amintiți-vă că, în cele mai multe cazuri, Isus nu a permis demonilor să vorbească! - Luca 4:41)

Eliberarea se poate face în liniște, repede și cu mari rezultate. Având în vedere că L-am văzut pe Domnul lucrând în biserica noastră pentru a-i elibera pe oameni de sub oprirea demonică, pot spune cu sinceritate că *nu cunosc nicio altă lucrare care produce așa de multe mărturii ale unor vieți schimbate!* De fapt, eliberarea este una dintre cele mai eficiente și importante lucrări din biserica noastră.

Rezultatul a ceea ce ne-a învățat Dumnezeu de-a lungul ultimilor șapte ani este cartea pe care o țineți acum în mână. După cum am spus în introducere, acest manual are trei scopuri. Ca **manual de eliberare**, pune la dispoziție o unealtă puternică pentru cei din lucrarea de eliberare, când slujitorul tău de eliberare îți dă diferite secțiuni din această carte ca să le completezi acasă, numărul și durata sesiunilor voastre de eliberare se pot reduce considerabil.

Ca **manual de pregătire pentru eliberare**, această carte te poate ajuta la pregătirea pentru primirea eliberării. Parcurgând acest manual, cu rugăciuni, Îi poți permite lui Dumnezeu să rezolve multe chestiuni cruciale înainte de prima sesiune de eliberare. Ca rezultat, eliberarea va merge mult mai repede și mai lin, iar rezultatele vor dura mult mai mult!

Pentru cei care nu au acces la lucrarea de eliberare, această carte poate sluji și ca manual de **autoeliberare**. Dacă parcurgi cu atenție acest manual, poți experimenta un grad semnificativ de eliberare de sub oprirea Satanei de unul singur!

L-am auzit odată pe John Wimber spunând că două dintre cele mai importante lucruri pe care le pot învăța creștinii sunt...

1. Ceea ce demonii le pot face creștinilor, și...
2. Ceea ce creștinii le pot face demonilor.

Asta vrem să învățăm în această carte. Dumnezeu vrea să avem o atenție considerabilă față de demoni. Nu trebuie să-i tratăm cu ușurință. Dar, de asemenea, nu trebuie să ne temem de demoni.

Dumnezeu nu te-a chemat să trăiești în frică. Nu te-a chemat să trăiești sub oprimarea Satanei. Dumnezeu vrea SĂ TE ELIBEREZE de oprimarea vrăjmașului, să te învețe SĂ UMBLI în libertate și să te folosească să-i eliberezi pe ALȚII!

Dacă știi cine ești în Hristos, nu trebuie să îți fie frică de demoni, *ci demonilor le va fi frică de tine!*

Ceea ce demonii le fac creștinilor

Biblia spune foarte clar că scopul lui Dumnezeu pentru noi este **PLENITUDINEA**. Cuvântul ebraic este *shalom*. Rădăcina cuvântului *shalom* este **pace, plenitudine și stare de bine**. Asta dorește Dumnezeu pentru toți copiii Lui. Problema e că mulți creștini nu experimentează niciodată ceea ce a intenționat Dumnezeu.

Priviți la viețile creștinilor pe care-i cunoașteți. Majoritatea dintre ei trăiesc după cum spune Biblia că ar trebui să trăim? Sunt viețile lor caracterizate de dragostea, bucuria, pacea și biruința care ne-au fost promise atunci când am venit la Isus?

Ca pastor, îmi petrec mare parte din timp ajutându-i pe creștini să-și rezolve problemele. Din câte am văzut eu, mulți creștini sunt într-o încurcătură! Mulți creștini se luptă întruna cu anxietatea, cu frica și cu depresia. Au probleme grave în căsniciile și în familiile lor. Au mari probleme financiare. Mulți dintre ei sunt robii unor comportamente distrugătoare.

În ciuda promisiunilor evangheliștilor, viața de creștin, pentru mulți, nu e o viață împlinită și veselă. De fapt, mulți descoperă că viața e *mai grea* după ce s-au întors la Hristos decât a fost înainte de a fi mântuiți!

Care e problema? Problema e că suntem credincioși în Isus și trăim pe teritoriul unui vrăjmaș puternic și rău care vrea să ne distrugă.

Când te-ai încrezut în Isus, n-ai primit doar iertare, dragoste, Duhul Sfânt și „un bilet spre rai”, ci ți-ai făcut și un dușman! Biblia ne spune că există o entitate spirituală puternică care s-a pornit împotriva noastră. Scopul ei e să fure, să omoare și să distrugă și va face tot ce îi stă în putință să ne facă viața mizerabilă.

Identitatea vrăjmașului

Biblia îl identifică pe vrăjmaș ca fiind Satana, care înseamnă „acuzator” sau „adversar”. Acest nume este atribuit Satanei de 19 ori în Vechiul Testament și de 36 de ori în Noul Testament. Alte nume pentru Satana sunt: *diavol*, *adversar*, *tatăl minciunilor*, *dumnezeul acestei lumi*, *domn al împărăției văzduhului și prințul acestei lumi*.

Contrar opiniei majorității, diavolul nu este un monstru urât și jegos, cu coarne și cu o furcă. El este o ființă inteligentă, puternică, care deseori apare ca un înger de lumină pentru a-i amăgi pe oamenii lui Dumnezeu (2 Corinteni 11:14-15).

Satana a fost cel mai mare între îngerii lui Dumnezeu. Titlul său era *Lucifer* sau “purtător de lumină” (Ezechiel 28:12). El era „heruvimul ocrotitor” care conducea toată creația în închinare. Lucifer a fost creat în perfecțiune, dar a devenit plin de mândrie datorită frumuseții și poziției sale. A devenit gelos pe Dumnezeu și s-a hotărât să ia poziția lui Dumnezeu pentru sine (Isaia 14:14).

Înainte de începerea istoriei, Satana a condus o treime dintre îngeri în răzvrătire împotriva lui Dumnezeu. Ca rezultat al acestei răzvrătiri, a început o *bătălie* care continuă și în ziua de azi.

Deși Dumnezeu are puterea să oprească aceastăătălie în orice moment, El permite ca aceasta să continue în prezent ca să arate întregii creații care sunt rezultatele răzvrătirii împotriva lui Dumnezeu.

Ființele care i s-au alăturat Satanei în răzvrătire sunt cunoscute acum ca fiind *demoni* (2 Petru 2:4, Iuda 6). Acestea sunt ființe extraordinar de inteligente, dar sunt foarte rele și I se *împotrivesc* lui Dumnezeu. Satana i-a organizat pe acești demoni în ranguri, formând o armată a întunericului care să se împotrivescă planului lui Dumnezeu și să-i oprime pe oamenii Lui. Aceste ranguri includ *conducători*, *autorități*, *puteri ale acestei lumi întunecate și forțe spirituale ale răului în locurile cerești* (Efeseni 6:12). Deși acești demoni sunt foarte puternici, ei sunt totuși sub călcâiul lui Isus și trebuie să se supună autorității Sale (Efeseni 1:20-21).

Din cauza răzvrătirii lor, Satana și forțele sale au fost aruncați afară din prezența lui Dumnezeu și și-au făcut locuința pe pământ. Mulți teologi cred că această răzvrătire a avut loc între Geneza 1:1 și Geneza

1:2. Dacă asta este adevărat, atunci când Dumnezeu a creat omenirea, Satana era deja aici, urmărind și așteptând o oportunitate ca să atace.

Când Adam și Eva au cedat în fața ispitei venite din partea Satanei, s-au alăturat lui în răzvrătire. În acel moment, domnia pe care Dumnezeu o dăduse lui Adam i-a revenit Satanei. El a devenit domnitorul acestei lumi (Ioan 12, 14 și 160. 1 Ioan 5:19 ne spune că în vremea de azi, „toată lumea zace sub cel rău”).

Ca și creștini, prin urmare, noi trăim pe teritoriul vrăjmașului. **Aceasta lume este un teritoriu rebel, dominat de către un tiran rău care dorește să-șiucidă și să-și distrugă supușii.**

Scopurile vrăjmașului

Biblia arată că în vremea de azi, forțele Satanei au mai multe obiective:

1. **Să împiedice mântuirea celor pierduți.** Satana vrea să ducă întreaga lume pe o cale greșită (Apocalipsa 12:9). Dumnezeu vrea ca niciunul să nu piară. Satana vrea ca niciunul să nu fie mântuit. Dorința Satanei este aceea de a lua toată rasa umană în iazul de foc, împreună cu el.

2. **Să împiedice lauda și închinarea la adresa adevăratului Dumnezeu.** Satana a fost, la început, liderul închinării în ceruri și știe care este puterea ce se eliberează prin laudă. El va face tot ce-i stă în putință ca să-i împiedice pe oameni să-L laude pe Dumnezeu.

3. **Să slăbească și să despartă Biserica.** Biserica este forța principală care stă împotriva lucrării Satanei. Satana va face tot posibilul să o slăbească. Va încerca să-i descalifice și să-i discrediteze pe liderii creștini. Va încerca să stârnească certuri și să strice unitatea.

4. **Să chinuie și să oprime întreaga rasă umană.** Satana vine să fure, să ucidă și să distrugă. Acesta este unul dintre motivele pentru care lumea este un dezastru acum. Fiindcă Dumnezeu „a iubit așa de mult lumea”, Satana vrea să o distrugă. El dorește să distrugă întreaga

umanitate, dar urăște în mod special creștinii și evreii, din cauza relației lor speciale cu Dumnezeu.

Având un asemenea vrăjmaș puternic care luptă împotriva noastră, nu e de mirare că mulți creștini se chinuie să se țină pe picioare.

Atitudinea noastră față de vrăjmaș

„Fiți treji și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită.” 1 Petru 5:8

Dacă ne confruntăm cu un vrăjmaș atât de hotărât, care ar trebui să fie atitudinea noastră?

Mulți creștini sunt *îngroziți* de Satana. Ei cred că Satana este prea puternic ca să se lupte cu el. Unii s-au gândit că noi nu ar trebui să ne împotrivim activității diavolului pe pământ. Ei adoptă atitudinea „Dacă noi nu-l deranjăm, nici el nu ne va deranja!”

Aceasta este o atitudine periculoasă. Satana nu te va ignora doar pentru că tu îl ignori. Satana știe cine ești și îți va folosi teama ca să te țină legat și să te împiedice să împlinești chemarea lui Dumnezeu de peste viața ta.

La cealaltă extremă sunt creștinii care nu-l iau în serios pe Satana. Am auzit predicatori spunând lucruri precum: „Satana este un inamic învins. Nu mai trebuie să ne batem capul cu el. E ca un leu fără colți. Face mult zgomot, dar nu reprezintă un pericol real.” Alți oameni fac bancuri despre diavol și îi dau tot felul de nume peiorative.

Și aceasta este o atitudine periculoasă. Satana este un inamic real și trebuie să-l luăm în serios. 1 Petru 5:8 ne învață că Satana e ca un leu care dă târcoale pe străzi, căutând pe cine să înghită. Luând în considerare acest lucru, suntem sfătuiți să fim treji și să veghem. Dumnezeu nu ne-ar avertiza să veghem dacă Satana nu ar fi reprezentat o amenințare.

Siguranța ta față de Satana nu stă în slăbiciunea lui, ci în puterea lui Dumnezeu. Satana este puternic, dar Dumnezeu are o putere infinit mai mare decât a lui. Dumnezeu ne-a dat armura Sa (Efeseni 6) și ne-a

arătat schemele Satanei (2 Corinteni 2:11). Dacă suntem conștienți și pregătiți, putem sta împotriva vrăjmașului și putem înainta victorioși!

„Dar”, vor spune unii, „Satana nu a fost învins deja?” Răspunsul este: „Da!”... și „Nu”. Satana este învins, dar lupta nu este gata încă. Ni s-a spus deja rezultatul bătăliei, dar Satana nu este încă dezarmat.

O analogie bună se găsește în al Doilea Război Mondial. Când Normandia a fost invadată în Ziua Z, rezultatul războiului a fost hotărât. Analiștii militari au fost de acord că atunci când aliații au pus stăpânire pe acel cap de pod, Hitler a pierdut războiul. Era doar o chestiune de timp până când forțele aliate aveau să se îndrepte spre Europa de Vest și să ia Berlinul.

Totuși, între Ziua Z și Ziua Victoriei au avut loc câteva dintre cele mai grele lupte. Doar pentru că Hitler pierduse războiul nu însemna că el fusese dezarmat. Mulți americani și-au pierdut viața luptând împotriva unui inamic care fusese deja înfrânt.

Când Isus a murit și a înviat din nou, Satana a fost învins. Rezultatul este asigurat. Totuși, Satana nu s-a predat. De fapt, pe măsură ce-și vede sfârșitul apropiindu-se, luptă cu o furie din ce în ce mai mare. De aceea trebuie să fim atenți la schemele lui.

Cu un asemenea vrăjmaș care ne stă împotriva, nu e de mirare că mulți creștini se simt atacați.

Vestea bună este că Dumnezeu ne-a oferit protecție împotriva diavolului! El ne-a dat tot ce avem nevoie pentru a trăi o viață plină de victorie.

Vestea proastă este că mulți creștini din ziua de azi nu au aflat care este această protecție.

În zilele Noului Testament, apostolii au vorbit *foarte clar* despre Satana și despre pericolul pe care-l prezintă el. Ca rezultat al acestor învățături, creștinii primului secol au înțeles lupta și au luat-o în serios. Creștinul obișnuit din Noul Testament a *înțeles* care erau strategiile vrăjmașului și cum să stea împotriva lui. În 2 Corinteni 2:11, Pavel a putut spune cu încredere că celor cărora le scria el erau **conștienți** de schemele vrăjmașului.

Din nefericire, acest lucru nu mai este valabil. Mulți creștini din ziua de azi nu au fost învățați **niciodată** despre lupta spirituală. Ei

nu au habar care sunt schemele vrăjmașului și nu au fost învățați niciodată cum să li se împotrivescă. Ca rezultat, ei sunt mereu luați prin surprindere când vrăjmașul atacă și nu profită de protecția pe care Dumnezeu le-a pus-o la dispoziție.

Rezultatul este că mulți creștini își trăiesc viața fiind **dominați** de mâna crudă a Satanei.

În această carte vei afla cum a dobândit acces Satana în viața ta, cum să îți pui protecția lui Dumnezeu și cum să scapi de oprimarea diavolului.

Exercițiul 1:Punctul de pornire

Această carte este creată ca să te ajute să găsești IZBĂVIRE. Cuvântul izbăvire înseamnă *salvare*. A fi izbăvit înseamnă *a fi eliberat* de sub oprimarea și legăturile vrăjmașului nostru Satana.

Punctul de plecare pentru izbăvire este credința personală în Domnul Isus Hristos. Aici este o scurtă declarație care face rezumatul celui mai important lucru pe care-l poți învăța vreodată despre izbăvire:

Există un singur Izbăvitor și numele Lui este ISUS.

Izbăvirea nu vine printr-o tehnică sau printr-o formulă. Ea vine de la Isus. Dacă ai nevoie de izbăvire, ai nevoie de *EL*. El este *singurul* care te poate elibera de sub oprimarea Satanei. Nu vei cunoaște niciodată libertatea până când viața ta nu este predată Lui.

Dacă dorești să fii izbăvit de sub oprimarea vrăjmașului, începe prin a te întreba următorul lucru: „*L-am acceptat pe Isus ca Mântuitor?*” Simplul mers la biserică și trăirea unei vieți bune nu sunt suficiente. Ai nevoie de o relație personală cu El. Dacă nu ești sigur că L-ai primit pe Isus ca Mântuitor, citește următoarea rugăciune...

RUGĂCIUNEA DE MÂNTUIRE

Dragă Isus,

Îți mulțumesc că mă iubești și că ai murit pentru mine. Îți mulțumesc că Ți-ai vărsat sângele pentru mine pentru a plăti plata păcatului meu.

Ca un act al voinței mele mă întorc de la păcatele mele și de la eforturile mele de a mă mântui singur. Mă întorc la Tine și primesc iertarea Ta. Trimite-Ți Duhul să locuiască în mine și să mă facă persoana care dorești Tu să fii.

Prin credință, Îți mulțumesc că mi-ai ascultat rugăciunea și că m-ai mântuit. Îți mulțumesc, Isus, că EȘTI Mântuitorul și Izbăvitorul meu!

Această rugăciune exprimă credința pentru a primi mântuirea. Dacă această rugăciune exprimă dorința inimii tale, rostește-o chiar acum, prin credință, și *vei fi* mântuit.

Dacă L-ai primit pe Isus ca Mântuitor, ai început deja procesul de izbăvire. Această carte te va ajuta să continui acest proces și să experimentezi o mare victorie peste oprimarea vrăjmașului.